

שבת נח

📖 (ו, ט) **נח איש צדיק ...**

עקר הפגם של הדורות שקדם מתן תורה היה רק על ידי זה שחלקו על הצדיקים שבדורותיהם, כגון נח ומתושלח וכו', כי אז באותן הדורות היה כל הלמוד רק בעל פה שהיו לומדין הצדיקים בבית מדרשיהם, כמו שאמרו רז"ל: בבית מדרשו של שם ועבר; אבל רב העולם חלקו עליהם ולא רצו לשמ'ע להם ולהתבטל אליהם בשלמות, עד שמחמת זה הפכו דברי אלקים חיים, וכל הלמודים הקדושים נעשו אצלם סם מוות, בבחינת "ופשעים ישלוו בם". אך מי שנגע יראת ה' בלבו, היה מקבל גם אז דרכים ישירים מצדיקים אמתיים להתקרב אליו יתברך (מתוך לקוטי הלכות - הלכות ראשית הגז ה' - אות ט"ו לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות מ').

📖 (ד, ו) **עשה לך תיבת עצי גפר ...**

זוה בחינת תיבת נח ותיבת משה שהלכו על פני המים. כי התיבות של נח ומשה, נמשכו מתיבות ואותיות הדבורים של התורה. כי עקר מימי המבול נמשכו מחמת שחטאו נגד ה' יתברך ופגמו בברית, עד שלא יכלו אותיות התורה להתמצצם בזה העולם ולקיים העולם, כי גם בימי נח קדם מתן תורה היה עקר קיום העולם על ידי אותיות התורה שקדמה לעולם, ובה ברא ה' [ה' יתברך את] העולם כידוע. וגם כבר נצטוונו בשבע מצוות, ובהם היה תלוי קיום העולם אז, והם עברו עליהם. ועל ידי זה לא היו אותיות התורה יכולים לצמצם מימי הים והתהום, ומשם נמשך שנפתחו כל מעינות תהום רבה עד שבא המבול.

ונח שהיה צדיק נצול על ידי התיבה שנמשכה מתיבות ודבורים ממש, היינו על ידי אותיות ותיבות התורה שזכה לקיים, על ידי זה זכה לכנס בתיבה, ועל ידי זה היה כח בהתיבה לילך על פני המים, ועל ידי זה נצול הוא וזרעו וכו' ונתקיים העולם.

וזוה גם כן בחינת תיבת משה, שנצול בתיבה על פני המים, מחמת שהיה עתיד לקבל את התורה שהם מצמצמין את מימי הים הגדול... רק נח לא זכה על ידי התיבה שהם בחינת אותיות התורה, כי אם להציל את עצמו וזרעו לקיום העולם, אבל משה הציל את כל ישראל, ומסר אותיות ותיבות התורה לכל ישראל לדורות עולם... (הלכות נשיאת כפים ה' - ט').

📖 (ז, ו) **ויהי המבול ...**

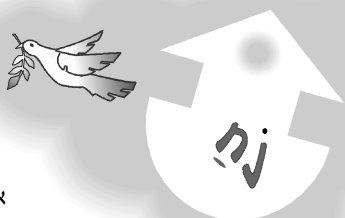
המים מטהרים מכל הטמאות, בפרט מפגם הברית, כי הטבילה במקוה מים הוא תקון גדול מאד לפגם הברית, כי הטבילה במקוה היא סוד התעלמות בתוך המים, שזה בחינת תקון הברית, בבחינת זרעו של יוסף, שזכה לשלמות תקון הברית. ועל כן נמשלו לדגים שבים, שהמים מכסה עליהם, ואין עין הרע, שהוא בחינת הרע הכולל של כל השבעים אמות, שהוא בחינת פגם הברית, שולטת בהם, שזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל, שהמבול, שהיה העקר על פגם הברית, לא שלט בדגים, כי המים, שהם בחינת דעת, בחינת עלמא דאתי [עולם הבא], מכסים עליהם ומצילים מפגם הברית, כי פגם הברית מגיע דייקא בבחינת עפר, אבל המים, לשם אין מגיע הפגם, אדרבא הם בחינת דעת גדול וחסד עליון שמתהר מכל הפגמים (הלכות מליחה א' והלכות בשר שנתעלם מן העין הלכה ב' לפי אוצר היראה - מקוה, י').

📖 (ח, כא) **כי יצר לב האדם רע מנעריו ...**

... קדם התיבות הבריאה הכרח שיהיה צמצום והוא מקום הבריאה, וכמו כן בכל הדברים שבעולם קדם שבאין לעולם יש בחינה זאת שההכרח שיהיה איזה בחינת צמצום קדם שנמשך האור והחיות של אותו הדבר שעל ידי זה הוא נברא ויוצא לעולם. ומחמת שהצמצום הוא שרש הדין שמשם עקר אחיזת הסטרא אחרא והקלפות, ועל כן היה צריך אדם הראשון לברר הכל על ידי תפלתו והוא פגם בזה על ידי חטא עץ הדעת טוב ורע, מאז נתקללה האדמה ונגזר עליו: "ואכלת את עשב השדה - בזעת אפך תאכל לחם", דהיינו שכל הדברים יצאו מלבשים בפסלת וקלפות והקלפה קדמה לפרי תמיד; וזה כל עבודתנו כל ימינו, לברר כל הדברים מהקלפות והפסלת שקדמו להם.

ומחמת שהקלפה נתאחזה בהפרי מאד וקדמה לה, על כן באמת קשה הברור מאד, ומחמת זה רבים נכשלים בזה העולם ונופלים למקום שנופלים, רחמנא לצלן, רק הצדיקים האמתיים גבורי כח שהם מתגברים על יצרם הם מבררים הכל ולא זו אף זו שהם בתקף צדקתם מעוררים רחמי ה' יתברך עלינו, שיחוס עלינו ולא ידון אותנו כמעשינו, רק יסתכל על מקומו על מקום של כל אחד ואחד דרך איזה מקומות הוא נמשך לזה העולם כי המקום של כל אחד הוא בחינת הקלפה והפסלת שקדמה לפרי כני"ל, ועל ידי זה הוא מרחם עלינו ודן אותנו לכף זכות.

וזוה שכתוב: "ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי כי יצר לב האדם רע מנעריו", ודרשו רבותינו ז"ל משננער לצאת ממעי אמו. משננער לצאת ממעי אמו דייקא, היינו כי מקומו גרם לו לחטא מחמת שיצא ממקום מטנף כזה, וכמו שאמר דוד: הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי... (הלכות ערלה ד' - י"ב):

סיפור © בשנת תקס"ג בראש חדש כסלו, נולד בני שכנא שיחיה; באותו החרף שנת תקס"ג, היו הנשואין של בתו מרת שרה [בת רבנו הקדוש] תחיה עם בעלה מורנו יצחק אייזיק נרו יאיר, בראש חדש ניסן ביום חמישי בקהלת-קדש *מדוודיבקה*, ורבנו זכרוננו לברכה כשנסע *למדוודיבקה* כני"ל נתעכב שם עד אחר הנשואין, ואני בשמעי זאת בנעמירוב, אזרתי חלצי ונסעתי אליו *למדוודיבקה*, ובאתי אליו זכרוננו לברכה ביום פורים, וישבתי אצלו בסעדת פורים והוא זכרוננו לברכה רקד הרבה באותו הפורים, גם בחנכה באותה השנה אחר התורה רקד הרבה, גם בשמחת תורה באותה השנה רקד הרבה וכן על נשואי בתו הנ"ל רקד הרבה, ואמר אחר כך: אני רקדתי הרבה בשנה זאת וכו'.

וכבר נרשם מעט מזה (עיי'ן שיחות הר"ן, אות קל"א וספר חיי מוהר"ן אותיות קט"ז רס"ג) שרצה לבטל הגזרות והפונקטין שנשמעו אז וכו' כי על ידי המחאת כף ורקודין ממתיקים דינו וכו'. ואני זכיתי להיות אצלו שם מפורים עד אחר פסח והייתי על החתונה הקדושה של בתו הנ"ל, ושמעתי שם תורה גבוה לשמש שם אהל בהם (לקוטי מוהר"ן - סימן מ"ט) [ובשעת אמירת התורה הזאת, התחיל רק מפסוק והוא כחתן יוצא מתפתן], ועצם

יש עניין סתומים הכל אלוהים ו...

כל מה שמתגבל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגבל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ א, סז)

שוב להניד ולשיר **נ נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

רבי המניעות שהיה לי על נסיעה זו למדודיבקע אין לשער. אחר כך, חזרתי משם בשלום עם רבנו זכרוננו לברכה - שנסעתי עמו לשמשו בדרך, ושמעתי תורה הרבה ושיחות נפלאות מפיו הקדוש בדרך, ובאתי לביתי בשלום. ואחר כך בסמוך, יצאה גם זוגתי משלחן אבי נרו יאיר, ואז פסק אבי לזון אותנו והתחלנו לזון על שלחני בחסדי ה'. באותו הקיץ הרבו המתנגדים לשון הרע בפני דודו הרב וכו' מורנו הרב רבי ברוך הני"ל, עד שגם הוא התחיל לחלק עליו זכרוננו לברכה.

באותו הקיץ בזה אותי רבנו פעם אחת בשבת אחת, ואחר כך כשבא מהדרך חזר וקרבי הרבה וכאב את בנו הרצני...

עצות ותפילות

(ספר ליקוטי עצות - כבוד, כא-כד)

קשה מאד להיות מפרסם, כי מי שהוא מפרסם צריך לסבל יסורים בשביל רבים. רק שיש שמכרחים מן השמים להיות מפרסם (לקוטי מוהר"ן, סימן עא).

כשפרנסי הדור ומנהיגי הדור נתגאים, אזי הקדוש-ברוך-הוא מקים עליהם בני-אדם שיחלקו וידברו עליהם, כדי שלא יזיחו דעתם עליהם (שם, סימן צה).

צריך להתיירא ולפחד מן הכבוד, כי כבוד הוא סכנה גדולה, סכנת נפשות. על-כן כשמגיע איוה כבוד להאדם, צריך לזהר מאד לקבלו כראוי, לשמו יתברך לבד, כי אם חס ושלום יפגם בהכבוד כחוט השערה ולא יקבלו כראוי, יוכל להסתלק חס ושלום על-ידי-זה (שם, סימן קלא).

מי שרוצה כבוד הוא שוטה. ועיין בפנים בסימן קצד.

... מלך הכבוד, זכני שאהיה בורח מן הכבוד בתכלית באמת. ותהיה עמי תמיד, ותתן לי חכמה בינה ודעת אמת, ואזכה לדעת גדלתך ורוממותך וממשלתך אשר מלא כל הארץ כבודך, ובכל דבור ודבור מלבש כבוד מלכותך, כי הדבור הוא היכל המלך, עד שאתבטל בעיני עצמי נגד כבודך ולא אחפץ שום כבוד כלל, כי מי הוא פתי ירצה כבוד בהיכל המלך, כי כל הכבוד הוא רק בהדבור שהוא היכל המלך. ומי הוא השוטה שירצה לקבל כבוד בפני המלך, אשר כל הכבוד והגדלה והממשלה שלו לבד.

רחם עלי ותן לי דעת אמת לידיע כל זה באמת, ולא ארדף אחר הכבוד כלל, רק אדרבא אתרחק ואברח מן הכבוד בתכלית באמת, ואמסר כל הכבוד אליך וליראיך האמתיים לבד, אשר אתה חפץ בכבודם באמת, ויקים מקרא שכתוב: "שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, מי זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה. שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה. ברוך ה' אלקים אלקי ישראל עשה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן". (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה קל"ב)

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב כ"ט)

ב"ה, ליל ט"ו מרחשון תש"כ.

עניי ולבי, שזכה לתחב את ראשו בין כשרי הדור האמתיים המקשרים לצדיק האמת המבטל ומבער שרש הרע לגמרי ומהפך רעים לטובים בגדל נפלאות חכמתו וצדקתו, שלום.

פעמים הקדוש ברוך הוא מביא על האדם דברים, כדי שיבין מהדברים רחמנותו ואלקותו יתברך.

על-ידי שדוברין על הצדיק על-ידי זה נתגבר הפילוסופיא בעולם, וכן להפך.

יש נחש, ונמלה בתוך פיה, וזאת הנמלה אין לה ניחא בוודאי מחמת שהיא בתוך פיה של נחש. והנחש פעמים הולך ופעמים מעופף, והחלוק שבין הליכה לעפיפה, כי בעפיפה יוכל לעוף ולפרח ברגע הרבה, אבל בהליכה הוא הולך מעט מעט, כדרך ההולך שהוא תנועה כבדה. ובכל הדבורים רעים שמדברין, ובפרט כשהם נוגעים על הצדיק הגדול, באלו הדבורים הם עושים כנפים להנחש שיוכל לעופף. והנחש הם אלו החכמים להרע החוקרים פילוסופיא ואפיקורסות, והם בחינת הנחש, בחינת "והנחש היה ערם מכל חיות השדה", ועל-ידי דבורים רעים עושים כנפים להחכמים אלו שהם בחינות הנחש שיוכלו לעוף ולפרח, היינו שמעופפת ומתפשטת חכמתם ואפיקורסות שלהם בעולם, ומזיק מאד להעולם. וגם בחכמתם וחוקירתם בעצמם הם מעופפים כמו מי שיש לו שכל מעופף, היינו ששכלם מעופף במהירות ונפתח להם חכמתם מאד. אבל אם אין להנחש כנפים, היינו שאין

להם דבורים רעים כני"ל אזי אין להנחש רק בחינת הליכה, היינו שאין להחכמים להרע הני"ל רק מה שחוקרים בינם לבין עצמן, ואינם מעופפים בעולם, היינו שאין מתפשט ומעופף חכמתם בעולם ואינם יכולים להזיק להעולם, רק למי שסמוך אליהם כגון תלמידיהם וחבריהם, אבל בחוק מהם אינם יכולים להזיק, כמו ההולך שהולך רק מעט ואינו יכול למהר למרחוק כמו המעופף. וגם בינם לבין עצמן אין שכלם מעופף, היינו שאין נפתח להם החכמה כל-כך, ואינם מעופפים ומהירים בחכמות שלהם, רק חוקרים בחכמתם מעט מעט כמו ההולך, וגם מה שמזיקים לאחרים בחכמתם הוא רק בבחינת הליכה, שאינו מעופף וכנס בעמק לתוך המוח והלב.

אבל כשיש להם חס ושלום כנפים מדבורים רעים כני"ל אזי שכלם מעופף, וגם מזיק למרחוק כמו המעופף, שמעופף בשעה אחת למרחוק, וגם שמעופף חכמתם המשבשת ונכנס ונדבק בהמוח והלב בעמק גדול מאד.

והנמלה המונח בתוך פי הנחש הוא בחינת חכם הדור, שהוא חכם הישר והצדיק ובעל מדות טובות. כי החכם הוא בחינת נמלה כמו שכתוב "לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם", כי זה החכם מלמד דעת ודרכי ה' אל העם.

כשאלו החכמים נכנסים בחקירתם לחקר באלו החכמות אז יש להחכם צער גדול מאד, ויש לו תמיד מלחמה גדולה עמהם, היינו עם בחינת הנחש הני"ל. ובין כשהנחש הולך ובין כשהוא מעופף יש לו צער גדול ומלחמה גדולה, רק שבוודאי בעת העפיפה צערו גדול יותר מאד, ואין לו שום ניחא בין כשהוא הולך בין כשהוא מעופף, רק שיש ממצע בין ההליכה ובין העפיפה, והוא בעת שפוסק העפיפה ומוריד עצמו מן העפיפה ממעלה למטה, כדרך המעופף בעת שרוצה לשלשל ולהוריד עצמו למטה, ואזי יש להנמלה הני"ל ניחא, כי אזי אינו הולך ואינו מעופף, היינו כי יש כמה עתים שהחכמים נחים ואינם חוקרים, כגון בעת שינה ואכילה, ואזי יש ניחא להחכם שהוא בחינת הנמלה שבתוך פיה.

הצדיק הגדול שהוא בחינת משה הוא צריך דווקא לעיין בדברי האפיקורסות אלו, כי על-ידי עיונו שמעיין שם הוא מעלה משם כמה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות...

הצדיק הגדול שהוא בחינת משה הוא צריך דווקא לעיין בדברי האפיקורסות אלו, כי על-ידי עיונו שמעיין שם הוא מעלה משם כמה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות...

אהינו
בית ישראל

תראו נא, בצין יפה,
למצן הוצאת הצלון feכס!
ותלכו למצות!

1107 התחנך'ים

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל)

יתברך נתן לנו 'לקוטי מוהר"ן', רבנו הקדוש שמח מאד שיש בעולם ה'לקוטי מוהר"ן', כל תורה הוא כל חיותנו וזרענו, הכל. כל דבור של ה'לקוטי מוהר"ן' הוא כל התקונים שכל אחד צריך...

הוי, רבנו הקדוש כבר נמצא בעולם והוא נתן לנו 'לקוטי מוהר"ן' ויספורי מעשיות' ו'לקוטי הלכות' ו'לקוטי תפלות' - הוא כבר ברא עולם חדש!

רבי נתן אמר שבעולם הבא - אם יפסקו לו גיהנם, אז הוא יגיד תורה ב'לקוטי מוהר"ן', אז יהיה נעשה שמה גן-עדן! יש כבר 'לקוטי מוהר"ן' בעולם - נו, כלם יש להם תקון! יש כבר בעולם 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי הלכות', 'לקוטי תפלות'. הוא יעשה את כלם צדיקים קדושים. כל הכופרים, כל הרשעים יהיו צדיקים!

'לקוטי מוהר"ן' כזה היה מיום בריאת העולם? דבור אחד של 'לקוטי מוהר"ן' זה כולל את כל הצדיקים וכל התורה. אין דבורים לדבר...

'לקוטי מוהר"ן', מה שזה, מה שזה... איזה ישועה זה, איזה רפואה, איזה... זה כל תקוננו, זה הכל! יש בו הכל ליראת שמים ואמונה ותשובה וכל מה שצריכים יש שמה בכל דבור ודבור. שום צדיק לא אמר דבורים כאלה: "ומשיח יגיד פירוש על 'לקוטי מוהר"ן'". נו, הוא רק יחיד בכל העולם, יחיד, שאמר דבורים כאלה: "משיח יגיד פירוש על 'לקוטי מוהר"ן'!"

כל הגאונים וכל הגדולים של העולם יתיישבו ויתבטלו נגד רבנו, נגד איש אחד. דבור אחד מ'לקוטי מוהר"ן' מנצח את כלם, את כל העולם. דבור אחד!

ה'לקוטי תפלות', ה'לקוטי הלכות', ה'לקוטי מוהר"ן', זה למודים של משיח! רבנו הקדוש אמר: "יש כבר בעולם ה'לקוטי מוהר"ן', אז העולם לא יחרב..."

www.nanach.org/parsha

אימייל: Shabat.Breslev@gmail.com

ארכיון: www.nanach.org/parsha

התרומות לעלון: בכל סניפי הדואר, השבון מפבר 7-2255-89 מערכת: 054-8484486 או 054-8429006

דואר: ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה: 02-5824048 (13:00-15:00)